

Umuyorum

– MESUT ÇİFTÇİ · 10 Nisan 2025

Üşüyorum

İssiz bir çölün ortasında,

Isınmak içinse;

Düşlerimi yaktım yaşamak pahasına.

Karanlık

Ve gökyüzünde ay bile yok artık,

Alabildiğine yalnızlık,

Yapış yapış bir yanlılık,

Uykusuz bir yorgunluk var ki omuzlarımda,

Asırlık.

Çıplak ayaklarla çiğnediğim,

Verimsiz kum tepecikleriye;

Günlerim.

Her bakışta yağmur beklentisi,

Bitmiş, tükenmiş, kalmamış

Ve belki de hiç tutulmamış

Güzel günlerin esamesi.

Yaşadıklarına üşümüŖ,
Yaşamadıklarına susamıŖ,
Yara bere içinde kalmıŖ,
Lime lime parçalanmıŖ,
Geride bırakılmıŖ
Yine de yaşamıŖ,
Bir adam,
Bir canlılık telaŖı.
Nasipte olansa birkaç damla gözyaŖı
Ve bedenın kaskatı naaŖı.

Ve fakat
Ve ama
Ve lakin
Bu verimsizliđin altında yatan hazine için,
Gün gelecek o da sevinecek için için,
Öyle bir mutluluk olacak ki bu,
Sıđmayacak asla içine içi,
Diye umuyor gelecek için.

Çünkü ustası gibi o da biliyor;
“Umutsuz yaşanmıyor.”